

Titel: Jødernes Rænkere Aabenbaring, der er et skyldigt Svar paa Jødernes lumske Giensvar, over en Guldsmeds Tanker om Guldsmed-Lauget i Kiøbenhavn og Dannemarks Rige.

Citation: "Jødernes Rænkere Aabenbaring, der er et skyldigt Svar paa Jødernes lumske Giensvar, over en Guldsmeds Tanker om Guldsmed-Lauget i Kiøbenhavn og Dannemarks Rige.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 4, ?, 1771*, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-1_004-shoot-workid1_004_009.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 4

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Jødernes Rænkens Aabenbaring

der er

et skyldigt Svar

paa

Jødernes lumske Giensvar/

over

en Guldsmeds Tanker om Guldsmed-Lauget i Kiøbenhavn og Dannemarks Rige.

Forsendt med Posten dn 26 Febr. 1771.

2

3

Til Monarken!

Der behøvedes aldrig at Udgives Forsvars-Skrift mod det Skrift Giensvar paa en Guldsmeds Tanker kaldet: dersom det ey var skrevet for at forsvare Jødernes Tyverier og af en jødisk Tilhænger; ja, dersom det ey var den aller groveste Usandhed og Løgn, som kunde skrives. Det er ret ilde, at Jøder og de største Tyve under Deres Majestæts Regiering saa slet tør misbruge Skrive-Friheden, at de vil derved ikke allene forsvare, men endog paastaae at det er os nyttigt at de bestiæler heele Riget; Men jeg haaber, at de ved deres Bøn har givet Anledning til nødvendige Opdagelser og Rigets Redning i Tide.

4

Allernaadigste Konge! Jøderne ere bekjendt for at være de største og snildeste Tyve som nogensinde har været i Verden. Det har den Sal. Lutherus skrevet og sagt: at de ere ikke værd at nogen Christen Konge skulle beskytte dem inden sine Porte. Sal. Luther har beviist at de ere farlige for Riger, men meere for Fyrsterne; thi, dersom de kunde sælge heele Riger og vinde 100 Rdlr. dermed, da veed man at ingen Ting holdes af dem for godt eller helligt. Der er aldrig saa rar en Medaille, af Sølv eller Guld, i Danmark, at de holder den for god til at omsmelte; thi de smelte Rebel og Krat, og alt det de kan overkomme. Kan de ikke her faae det smeltet, da kan Hamborgerne smelte de rare gamle Danske Kroner og Guld-Penge for dem, og de indføre det i Riget igien under det Navn, at det behøves, og saa: des tage Fordeel fra Kongen og alle Slags Danske Haandværker i Riget. Der var derfor tienligt, at dette Slags og Riget det allerskadeligste Folk, enten reent blev udjaget af Dannemarks Ri-

5

ger; men dog ikke, om saa skeede, at give dem Tid til Praktiqver, for ikke paa eengang at ruinere Riget reent, for det kan de gjøre; men at de efter deres eget Tilbud, som de al have gjort til Høysalig Kong Christian den 5te, bliver taget paa den Fod, nemlig at ernære dem lovligt af Fabriker og Haandværker, dog ikke de Fabriker, hvori de bestiæler Riget og ødelegger Amterne; der burde derfor at findes paa andre nye Nærings-Veye for dem.

Det er enhver Undersaats Pligter, at tilkiendegive Sandhed tydeligt og reent ud, hvilket jeg her vil følge. Og i dets Følge at foreslaae 2 Maader med dem, for at conservere Rigets ædle Metaller:

1.) Burde de overhovedet allesammen reent forbydes al Sølv og Penge-Handel; thi at de smelte og ved Aager trække Riget op, det er ikke nyt, derom vil jeg ikkun henvise dem til Aager-Commissionen af 1758, for ikke at være vidtløftig. Og den samme Sag beviser hvor skadelige de er Riget og hvor groft de bestiæler os, og at de ere store Tyve paa

6

en lumsk og fiin Maade; thi faa længe at de maa handle og at faae Sølv smeltet her eller i Hamborg, eller selv hemmelig; thi hvo kiøber ellers det, som stiæles imellem Aar og Dag, og faa længe kan Dannemark aldrig blive eller komme i Stand, de kan og har tvunget dem til at hielpe sig, som man aldrig skulde troet; men jeg refererer mig derom just til ommeldte Aager-Comission, og Dommen, deri er mange store Beviser over dem.

2den Maade: Enten stulle de allesammen reent ud af Landet og forud aflegge til Kongen alle vore Sølv- og Guld-Myndter fra dem, og deri tages paa en Spansk Fod, som Joder og Jesuiter i Spanien; eller og, dersom de ville blive her, skulle de, efter deres Løfte, oprette Fabriker og leve af Haandværker som i Altona skeer; Thi maa dette blive betragtet: at disse Joder, som her er, holder saa meget usselt Kram fra Hamborg, til at stryge Landene over, og opsamle alt Dansk Sølv, Guld og Juveler, for at føre det ud til Hamborg eller Tydskland;

7

De kommer herind under det Navn at hente Penge af disse Jøder, til at bringe deres Fattige i Altona og andre Stæder i Tydskland med. Under den Maske begaaes det anførte, og det er for længst opdaget, saa det ikke kan tages i Tvivl; Thi til den Ende det at forekomme, har vor Høyviise Magistrat foranstaltet, at deres Tigger-Jøder ikke skulle komme ind i Byen, men ligge ude paa deres Kirkegaard uden for Nørre Port; Men hvad kan det hielpe, maa de ikke komme her ind, saa kan de andre slæbe heele Lommer fulde ud til dem hver Dag til de endelig skal reyse. Altsaa skulde de baade ved Ind- og Udgang visiteres i Lommerne, og hør Heinr. er dette ikke sandt? siig kun Sandhed. Men bedre synes det, at vor Magistrat selv udsendte de Penge, som de siger, at de aarlig giver deres Fattige uden for Riget, som og skeer, for under den Maske gaaer alting bort.

Og maatte dette remarqveres, at det er aldrig saa slet en Jøde her kommer ind,

8

om et Aar kan han laane store Capitaler ud og tage 50 pro Cento og meere. Er dette ikke et Beviis paa deres Ondskab og den Skade de gjør os? I disse fattige Omstændigheder Riget er udi, trækker de de allerstørste Capitaler af fattige Folk, som ikke kan faae Hielp paa Assistenzhuset, og vor Banqve er for magelig til at gjøre det, som kan tiene Riget for Fattigdom; med et Ord at sige, da er det Jøderne og deres Tilhængere, af baade store og smaa, som har udført og daglig udfører vort Sølv og gjør Riget fattig, saa at, om her end kom nok saa mange Tønder Guld ind i Riget fra vore gode Biergværker, da kan det slet ikke hielpe og ikke blive her for Jøderne og deres store Tilhængere.

Seer vi til Handelen, da er der jo ingen Slags Ting at opregne, hvor de ikke har indtrængt sig, og har de allerstørste Fordeele; dette skulde og nægtes dem.

Gaae vi nu til vore Haandværker, da indbilder de jo alle Folk paa alle Ga-

9

der og Stræder, at de kan det og det Haandværk, og derved afsætter de; Det udenlandske Indstiaalene forøder vore Mesteres Laug og Landet, og for at sætte os Fingerne ret paa Øyet, bestiller de imellemstunder noget hos vore Uhrmagere, Guldsmedde og andre Mestere, skjønt det er meget lidet; kan alt dette ikke give den Eftertanke, at det er Sandhed, naar, at vi daglig seer det for vore Øyne, og hvor ofte at de ere grebet og kunde gribes bedre, i Fald det Allernaadigst, til Landets Beste, maatte behage Kongen, at lade tage alt Solo fra dem, og gjøre dem til Haandværknere, om de ville blive her længere.

Svar efter Tiltale.

Min gode Jøde! jeg seer nok, at I har ladet skrive det ommeldte Scharteqve, for at vugge Sandhed i Søvn med Jer Boutiqve, og for bestandig at ikke allene have Guldsmed- og Guldtrækker-Lauget under Tvang, men endog alle andre fordeelagtige Handeler over det

10

Danske Rige; derfor vil jeg nu besvare og følge Jer Post for Post, ikke som I, med at fremsette aabenbare Løgn, men med Beviiser, taget af Jer egen slette Opførsel, da I er grebet dermed, og ikke de, I vil beskykke Jer Beskyldning med.

I allerførste § nævner I Manden ved sit Tilnavn, og i 4 §. har I nævnet hans Døbe-Navn, for ret at lade alle Folk forstaae, hvo det er, I vil have æreskiændet; men alle Folk seer deraf, at I roeser Jeres egne Post- og Jagt-Horn. 1) Laster dennes, fordi I ikke kan faae skrabet dette Arbeyde til Jer med, som et Privilegium exclusivum. 2) Og Aarsagen, hvorfor I er Manden saa hadelig, er jo, fordi at han ikke vil tjene Jer i, at smelte alle Danske Myndter i Kræds; er det ikke Sandhed? Og nu for det 3die er I bange for, at Jeres andre Underfundigheder stal blive aabenbare; Er det ikke sandt? Jeg kiender Jer nok.

11

Den Angest, jeg sporer i Jeres 4 §, der er paakommen Jer, om Sølvet skulde stemples, troer jeg Jer udi, uden at I har nødig at forsikkre os saa stærk, vilde vist blive alle, baade de omskaarne og uomskaarne Toldbesvigere og Contraband-Handlere en nogenledes Tvang for det første; Men i det I selv tilstaaer, at een Smeltere og Stemplere, for Jøde-Kneb at forekomme, er for lidet, derudi tilstaaer jeg, at I har talet Sandhed; men jeg vil derfor end mere hielpe Jer i Jer fremsatte Tesin, nemlig: at baade Smeltingen og Stemplingen burde skee hos Oldermanden, og det i Overværelse af 4 Laugs-Mestere og 2 fornuftige men tillige retsindige Borgere; ligesom det skeer i Frankerige, Sverrig og Wien. Det første Aar burde der ikkuns at tages 1 β. eller saa, for ethvert Stykke at stemple, indtil at alt det, her er, var stemplet; men siden burde det at vare 2 β. og ikke derover. Disse 6 Mænd skulde skifte hver 8de Dag over heele Lauget. Hvad Straffen angaaer, om der noget efter den Tid forefandtes, eller Stemplet ef-

12

tergiordtes, tilhører min Allernaadigste Konge at fastsætte, og ikke mig.

De indkomne 2 β. for hver Stykke, skulde være til at underholde Laugets Fattige med, fordi de ikke skulde have nødig for Levebrød at gjøre falsk Arbeyde for Jøder og Græker, nemlig de, som ellers har det saadant.

I den 5 § tilstaaer I, at I og Jeres Med-Collega og store Tilhængere er Aarsag i Guldsmede-Laugets slette Tilstand, baade i Kiøbenhavn og overalt i Dannemark.

Men i 6 § der vil I undskylde, at en Jøde bestieler Riget, fordi at I have saa mange Christne i Jeres Kløer, til baade at hiepe Jer og gjøre det samme. I besmykker heele og alle Jeres Gierninger under det Navn Borger, ligesom at dette Borger-Navn og Jeres andre Privilegier gave Jer og Jeres Collegier Tyve-Friheden i alle de Deelee, som I hidtil har begaaet den udi;

13

Men tænk ikke det, at I, fordi I har Borger- og Privilegeret Ret og Frihed, om I ellers har saa stort et Privilegio, som I har udspendt Jer Handel til; og det tvivler jeg om, har givet Jer den Ret, at bestiele et Rige endog i de allerypperligste og vigtigste Ting.

I Jer 7 § roser I Jer Boutiqve, for derved at lokke alle Folk uden Eftertanke til at troe, at den samme er Riget tienligt, samt af indenlandske Mestere forfærdiget; og til Overflod, at de endelig skal troe det, nævner I Jer selv; Men, gid Fanden troe Jer! og ligesaa lit troe vi Jer derudi, som en Jøde frygter for Helvede, om han gjør Eed van Dansk; følgelig er det ene som det andet. Gid at alle Jeres Folk skulde gjøre Eed, om ikke det meeste I, i Jeres Danste Dage har solgt, var ikke udenlandsk, og at det, som her er gjort, var ikke gjort af Kludere, samt mindst af Laugs-Mestere i Kiøbenhavn; og da skulde man faae meget, ja! saae meget at vide, som man aldrig har tæ-

14

ket paa, mindre vidste det; Er det ikke sandt, Abri? Vi tilstaaer Jer nok, uden videre Forsikring og Beedigelse, at alt det, som staaer synlig i Jeres Boed, er gjort i Landet, men ikke alt af Mestere, og det er meget lidet; men aldrig kan det tilstaaes, at der findes et Stykke, som meriterer Navn af at kaldes Kunst eller Pretiosa; thi det er aabenbare Usandhed. Findes det, da er det ikke af vores, ikke af Mangel, at vore jo kan gjøre det, trods Hamborgerne 10 Gange; men fordi I ikke har vildet lade dem beholde deres Profession uforværmet i deres eget Land, den I dog ikke forstaaer, skjønt I giver Jer ud derfor; Men saadan ere alle Jøders Fuxe-Stræger.

Men 8 § af Jeres Ublueheder i det Danske Rige, er endnu det allervigtigste, som jeg allerunderdanigst haaber, og bør at haabe og troe, at Monarken, efter Jeres egen ublue Jøde-Bøn og Begiering, føyer Jer udi, nemlig, som I har bedet: at det maatte blive visiteret hos alle Jøder og hos Jer paa engang, hvor

15

meget I har, som ikke er gjort i Landet. I tænker nok, fordi det ikke staaer for Øynene, at det derfor ikke skulde kunde opdages; Naar det skulde koste enhver Slags Jøde Slaveriet, og alle Jøder i Raspehuset deres Livstid at arbeyde, i hvad Videnskab de har lært. Man skulde nok finde noget, endskiønt Visiteurerne ikke fandt noget, gav ikkuns Kongen Tilladelse til, at man maatte ophæve Gulvene og Lofter paa alle de fornødne Steder. Jeg vil da ønske Jer, ligesom I ønsker det selv at det maatte vorde undersøgt, endog i deres allerinderste Giemme, og hos deres Anhængere af de Christne, under Livs og Æres Straf; og, da skulde man faae at see, og Beviiser at tage fat paa med Hænder, om Man havde 20 Hænder, jeg siger 20 Hænder, at det er den største Ulykke for et Lands Sølv, der kan ønskes, at her skulde blive oprettet fleere af Jeres Boeder, og I vil endda have 4re? O! give I maatte faae Jer Ønske, at Kongen ville Allernaadigst beordre Retten (men ingen Jøders Tilhængere)

16

til en Commission over disse Rigets Tyverier.

Jeg veed del, at I stoeler paa, at I imidlertid let kunde udpracticere det hen paa visse Steder; men man kan baade forbyde Posten og andre i at hæle eller hielpe Jer etc, Det øvrige kan nok sluttes.

For ret med eet at gjøre Jer Lykke desbedre i det begyndte, igientager I Jert forrige, nemlig det, som det er Jer saa meget om at gjøre at faae endnu bedre Aftræk paa udenlandsk Arbeyde, og komme til reent at undertvinge Guldsmed-Lauget og andre Lauge, at det er roesværdigt af Jer; der maatte vel Fanden ikke roese Jer i det som er det heele Rige til Skade, efterdi det er saa aabenbar, og om noget deraf er forarbeydet i Landet af Fuskere, saasom det ellers er Jøderne saa meget om at gjøre at faae letteste Priser, da er det slet ingen Ære for Rigets Mestere, ey heller godt, fordi det enten er vel flinket eller i andre Maader

17

er indtagende, som Forsølvning af Kiærnemelk, imedens det er nyt; Og altsaa gielder ikke heller denne 9de §, eller skal skiule Sandheden.

I Jeres 10 §. fremlegger I ret Jeres Jøde-Stræger imod det Christne Folk, og tør derudi driste Jer til, at fremserte Jeres grove Grændser, som I sigter til, for Kongen og det Lands Folk, I leve saa herlig under, nemlig: at Kongen skulde lade Jer og alle Jøder, efter Jeres egne beste Fordeele, handle og raade for alle Lauge og Levebrøds Veye i Dannemark, for de Danske Folk, og ingen Danske faae noget at leve af, som ikke havde Jer til Ven. Ach! hvilken Ugudelighed og Crimen Humani! Heraf forstaaes det tilfulde, at Joderne er kommen til saadan en overordentlig Høyde i Dannemark, af forrige Tids Sammenhæng, at de endnu tør saa hovmodige gjøre det bekiendt, hvad de har gjort, og med Latter siger tydelig, hvad de end ville gjøre os; Saa at baade I og Jeres Collegier, fra denne Dag af, burde at standses, og det saaledes, at I

18

herefter aldrig mere skulle driste Jer til, at skrive en Dansk Konge Legis for, og torsere det Danste Folk, meget mindre paastaae, at I vilde have Previlgium paa at Uddeele de Danske Folkes Nærings-Veye, til de Danske selv. Det, om Jeres Messe-Reyser og sine Tilstaaelser, hvorledes I handler med Riget og dets beste Myndter, er forhen besvaret.

Gid baade I og alle Jeres Tilhængere sad, efter Fortieneste, i Ziberien, I skulle ikke ønske at have gjort det, enten i Sverrig eller i Rußland.

Synden er ikke fuldkommen, førend man roeser deraf; saa gaaer det med Jer, i Jer 11 §, og ingen er nærmere paa Faldet, end naar Hovmod endog i det allerugudeligste har heelt indtaget den; Saa gaaer det Jer herudi; I maa nu vel have allerede nok besnildet de Danske, siden I taler saa aabenmundet; ja, I maa nok roese Jer af Contrabander, som I for nogle Aar siden for saa mange 1000 Rdlr. blev grebet med; Er det ikke Sandhed? hvilket I her tilstaaer, skiønt paa en forblommed og fin Maade, at være midelet

19

udi. I roeser Jer her af, at det var Jer, og ikke Christne, der den Tiid fik Lov til at beholde det og at føre det ud paa Strømmen, for at føre det bort igjen, det troer jeg nok, men at det ikke alligevel kom ud, det behøver jeg ikke at troe. Ret vel, at I her tilstaaer Jeres og alle Jødernes Toldtrækker og Sviig imod Kongen og heele Riget; Skulle saadanne, som selv tør roese dem af at være Rigs-Tyve, og endog paastaae til, at de bør at være det og vil end have det videre extenderet, som paastaaes i 6 og 7de §. blive her over 24 Timer eller over, endda beholde det i deres egen Forvaltning det de nu har inde i Riget, og kan vel føre ind i Staden saa ofte, at de veed at afsette det, enten med en Sluffe, Børns Positur, et Skiørt, eller undertiden og andre forborgne Veye; ret vel tilstaaer af en Jøde. Og videre Tingsvidne behøves ikke heller, siden I, som Jøde, selv, dog i en uret Hensigt, har tilstaaet det, som I og tilstaaer i 4de §; Men end meere har I lagt for Dagen af Jøde-Renterne ved Jer 6te §, fordi I

20

ikke har kundet hastig nok finde en stadselig Udflugt til Svar at igiendrive Sandheden med, og derfor vil I forbigaae det, endog I har betænkt Jer og consoleret og corresponderet vidt nok i alle 14 Dage siden Skriftets Sandheder kom ud, hvilket I til Deels tilstaaer, og til Deels saa lumst benægter.

Saa vil I sige i Jer 12 §: at det er ikkuns lidet om Jøder der hidtil er aabenbaret og saa dumdrstig til, bedre at de maa blive ved som de har begyndt, samt at I hielpe Contrabandier ind til de andre, er Jer Ord, ret vel talet. Gid I ikke maatte roese Jer oftere deraf end denne Gang.

Til Slutning med Jer 13 §, hvor Jer egen hoffærdige Tilstaaelses-Ord ere disse: Giøre Projecter, stemple og

smelte hvo der kan; Vil I dog paa en fiin Maade have det tilkiendegivet, at man kan gjøre hvad for en Smelteforfatning og Omstændighed at stemple paa man vil for Jøder, saa vil og skal de vel dog, som de overal er vorden bekiendt for, faae og finde dem de Udveye, som er dem ligest

21

derimod; men ey at Guldsmedden er en slet Skribent, fordi at han har skrevet Sandhed paa Borgerlig Dansk, uden laante og ziirlige Gloser til Krumspring og Løgn; thi deri har han gjort som en oprigtig Dansk Undersaat, og gid at alle de, som har Handel med Jøder, ville gjøre ligesaa lovligt og roesværdigt, da skulle I til Slutningen ikke gjøre Nar af det Rigets Borgere I leve og beskyttes under. I har maaskee, siden I i Dannemark har fundet saa fuldt op og overflødig, forglemt Assyriske Udlændighed og hvorledes I bør at opføre Jer i de Riger hvorudi I er af stor Maade og Barmhjertighed for at føde Jer og Jeres i fremmede Lande. Af dette seer man da tydeligt, at det er ikke at forundre sig over, hvorfor at ingen Jøde maa være og komme til Sverrig og fleere Riger.

Kom i Morgen igien, min gode Morsey! I æreskiænde og roese Jer af, hvorledes I har forført de Danske til at indstæle Contrabandier i deres Boutiqve, som I tilstaaer i Jer 11 §, begaae Toldsviig

22

imod Kongen, og stiæle fra heele Rigets Haandværker, alle Laugene, Fabriqver og Manufakturere; Jo, I skulle have Tilladelse at være Guldtrækkere etc. for under det Navn at sælge Riget bort til Tydskland, og kommer I med flere Tilstaaelser, da skal det være mig kiært, og da skal jeg og efter saa god given Leylighed, have den Ære at hielpe Jer herudi at oplyse meere, og end det som I maaskee ikke troede; thi nu er her ingen under Jer Pidsk, som I før har roest af, at I da strax, om de ikke føyer Jer, vil I ved den og den Jøde mage det saa, at deres prioriteret Capital skal strax blive dem opsagt, for, hvis I gjør det ved nogle faa som har Penge af Jer, da er det ret vel, og vor Banqve er i Stand at den strax kan udløse Jer med Banco contant Betaling.

Ligesom I har raabt i Skoven, har I faaet og skal faae Svar.

Tilgift paa 12 Jøde §. og Sølv-Syge,

i Steden fer Lugesyge.

23

NB. min gode Jøde! det passer Her ret vel at være Skribent for Jøder, siden I vil, at de fremdeeles skal være og blive ubeskaarne, tvertimod deres Love Jeg tænkte at de var og altid skulle beskiæres; men nu seer jeg at I vil, at de skal være Bedragere i Steden for beskaarne og rette Israeliter; Men jeg spørger dem ad: er det ikke dog Sandhed, at fra den Tiid vi fik Jøder herind, har vi mistet de mangfoldige og store Riigdomme her forhen var af reent Guld- og Sølv-Myndt, og saa længe de er her, kan intet blive for dem i Riget. Jeg spørger: og maa jeg spørge om meere, smelter de ikke endnu de allerræreste og vigtigste Ting som Landet eyer. Vil de have Tingsvidne? jeg har spurgt mig for.

Og vil I viide meere om Jer Ubeskaarenhed, da viser det ret at I er ube skaaren i disse Tider, naar en Mand har laant 50 Rdlr. af en Jøde, og nu er det 500 Rdlr. Er dette ikke ret at være en ubeskaaren Jøde? Jo, dette vil jeg tilstaae Jer.

24

Public Pro Memoria!

O store Mænd! som daglig er om Monarken, som Baade hører og seer denne Nød, Jøderne foraarsager i Riget, som seer og selv er Vidner til deres forskrækkelige Aager de bruger. De tager ikke Aager-Rente imod Kongen og Lovens Tilladelse; men nu tager de Blod-Rente, som er 50 Gange større end Aager-Rente; thi det bliver ikke engang ved at de tager Renter, men de fører dem ved Hielp af deres Tilhængere udaf Landet. Underretter allerunderdanigst vor Allernaadigste Konge derom, og dette, at saa længe det tillades som nu skeer, at indtrænge dem i alle Folkes Næringsveye, og især at handle med Penge, Sølv og Guld, da kan Riget aldrig komme i Stand, i hvad der end gøres. Beder Kongen for Landets Velfærds skyld og for de arme Borgeres skyld, at det maatte behage ham Allernaadigst at befale Banqven, med forderligste at udløse alle Jøder af deres Huuse og andre Prioriterer og Hypotheker paa laante Panter, men med den Bemærkning, at alle de Penge som er opstiget af meget lidet til

25

meget store Capitaler, og atter andre, men alle af ubillig Aager og Blod-Renter, maatte henfalde til Kongen, for deraf at oprette en Laane-Casse for Stadens Fattige, al de som behøver at laane 1 Mark, ikke skal behøve at give Jøderne 4 a 6 β. deraf i en Maaned. Og det skal befindes, at de fleeste Penge de har laant ud, staaer

paa de Christnes Blod; og deraf kan det igien skiønnes, om Jøderne ere Riget tienlig eller skadelig, og om de fortiener at hæles i 24 Timer? om de fortiener ikke, i Fald Loven skal holdes, at gaae i Rasphuuset en Deel af dem, og en Deel jages ud, og alle at betages det de urigtig giemmer. Vil de nægte dette, da boer der en Mand ved Nicolai Kirke, som for 50 Rdlr. nu skylder dem 500 Rdlr., og maa daglig give dem sin liden Fortieneste. Dette er er Beviis; fleere skal komme.

Item: at det maatte tilkiendegives alle Borgere og hvo det var, at paa Raadstuen opgive under deres Saligheds Eed, hvor mange Penge de har laant, og hvor mange de nu skulle skylde Jøden, lidet

26

eller stort, med Straf for hvo, enten det er Jøde eller ey, der skiulte at sige Sandheden, og en Præmie for dem, som kunde opdage noget saadant, og de Christne ikke selv havde angivet det, at betales af disse Penge. Og da stulle man faae at see en Elendighed, som Jøderne har foraarsaget. Siig I kuns Sandhed, o ja min gode Jøde! I veed det nok: for I er, som I i Jer 12 § selv siger, ubeskaaren baade paa Siæl og Hierte.

Men skulle Jøderne længere faa Lov til at handle, og det med Sølv og Guld, som hidtil, synes det billigt at da burde enhver Jøde give Kongen 2 Ducater for hver Nat de var i Riget; thi de skakkrer dem nok fra Indvaanerne 10 dobbelt.

Og min gode uskaarne Jøde, for endnu med et par Ord at vise Jer, at det er Jer og Jeres Med-Collega der forhindrer vor Handel og Rigets Velfærd; da har I jo til den Ende fat Jøder i alle Kiøbstæder paa Skildvagt, saa at Landene ere runden om besat af Jer, til at op-

27

snappe paa denne Maade alt det Landet skulle have vel af; Er det ikke sandt? og Pengene med. Kan ikke Jøderne gjøre Sølv-tøy til de Christne af Danske Rixorter; Er det ikke saa? siig I kuns Sandhed: Deraf kan da fluttes, hvad Tieneste Jøde-Boutiqven gjør Folket, og siden Rigets Sølv-Tøyer.

Er der nogen farligere end Jøder for en Stat, til at aabenbare Kongens Hemmeligheder; Siig nu ikkuns Sandhed, som I raaber saa meget paa: Og kan saa med deres Jøde-Tydske sende det hvor de vil etc.

Sælger vore Christne Guldsmedde, Kobber-Ringe for Guld med Steene indlagt, som Jøderne? Er dette ikke at bedrage? Ja! saa er al Jeres Handel retfærdig; men dog ikkun for Jer, vi Christne faaer det at finde. Og saaledes samler I vor reent Sølv og Guld ud, reent ud; Er det ikke Sandhed? nægter I det endnu? jeg troer det neppe; thi alle Folk har Følger deraf enten paa een eller anden Maade, og det har I selv lært mig under 4re Øyne.

28

I siger at I er en Borger: det er Usandhed; thi aldrig nogen Jøde er Borger, fordt han ikke kan tages i Eed,

Endnu meere min gode Jøde at overbevise Jer, hvor ublue og usandfærdig I haver talt i Jer 9 §. at I er en Borger, da det dog er en vel bekiendt Sandhed, for mange Aar siden iagttaget af alle velpolerede Stater: at en Jøde aldrig kan blive Borger, af Raisong, at Jøderne ikke kan antages paa deres Eed, hverken i deres eget eller Statens Sprog og Love de leve under. Just fordi de i disse Tider har beviist at de er ubeskaaren dvs. u-omskaarne i deres Samvittighed og Handel; Men derimod er den foruden Anseelse af Eed givet Privilegio, at ernære sig i den Ven af det eller det lovlige Haandværk, og aldrig, som de her i Dannemark extenderer det til, at gribe ind i alle Lauge paa en Gang, at udgive sig for, at de ere Handlere, Vexlerere & c. Vi kan nok være Jeres Vexlere paa 40 til 60 pro Cent, foruden, og vor Banqve kunde og burde imodtage Vexler for 1/2 pro Cento; det er

29

nok for saa liden en Umage, og kan uddrage store Capitaler; Heller ikke har Jøderne saadanne store Friheder i noget Rige i Europa, som I har.

Og var det ikke Jøderne, som kom vore Ducater til at stige til 13 og underhaanden 14 Mark, for at føre dem ud af Riget. I og Jeres Tilhængere profiterede den Tid, det, som heele Riget mangler nu. I kan vel give nogen sund Oplysning, hvor de bleve af, især en Deel af dem. I beraabe Jer paa Jeres Privilegio; I burde grue for at sige saa usandfærdigt til en Mand, og mere burde I frygte for at publicere det, da et Privilegia paa Galanterie-Kram, som Bisse-Kræmmerne og Jeres Tigge-Jøder løber om med, imod Forbud paa Landet, tillader Jer aldeles ikke at agere Guldsmed, Guldtrækkere, Penges Udlaanere, Vexlerer, og enfen med alting. Jer Bisse-Kræmmer-Jøder holder I ikke op med, førend at en Bonde bliver betalt 70 Rdlr. for hver Bissekræmmer-Jøde, de kan føre til Kiøbstæderne, som dog burde at be tales af Jøderne i Kiøbenhavn, fordi

30

udsender dem tvertimod det Kongelige Forbud, og saaledes, saa ringe agter den Konge, som de raaber: at de ere Borgere af; Ere Jøderne da Borgere? Ere ikke disse Jeres Bisse-Kræmmere Aarsagen i, at alle Slags af vore Fabriker ikke kan florere, fordi de saaledes stripper Landene om for Hamburgerne, og med det samme opsamler alle vore ædle Myndter, ja ofte forlokker Folk, endog Præster & c. som ikke kiende de ædle Steene, alt sligt fra, under Foregivende, at de ere falske, og I giver dem falske, nemlig Glassteene, igien. Er dette ikke Tyverie, i hvor lumsk det er?

Gaae til denne Samvittigheds Betænkning; men I har vel smæltet den i Diglen, for at befordre Guldvægt: Er det ikke Synd, at Landets egne Børn skal hungre og deres spæde Børn døe af Mangel for Jeres Skyld; nemlig at jage efter vore Haandværkskarle, som rigtig har lært Deres Haandværk, at de ikke maae leve og opføde deres smaae Børn, da baade de og Børn ere og forblive tedse oprigtige og troe Undersaatter til Døden, af deres Konge og Medborgere,

31

da I viser daglig derimod, at I aldrig bliver bedre, end I har været, nemlig: Landet til allerstørste Tab, som ikke kan opnævnes, og dog jages her ikke efter Jer, da I dog give Jer ud for alting, baade forfører og ved saadan Leylighed, at I er Aarsagen i deres Mangler, nøder I dem til at være Fuskere, om de vil leve, og endnu til at gjøre det slet, fordi I ikke vil betale efter deres Fortieneste; og saaledes ruinerer I jo Laugene i Dannemark; thi, I hverken kan eller gider gjort noget got lovligt Haandværk.

Ach! er det da ikke ubilligt og en himmelraabende Synd, at et Lands egne Børn skal saaledes og jammerlig plages og crepere i Armod, for at vare tildeels Tyves og tildeels Jøders Slaver! Det Navn Jøde, I lader Jer kalde ved i Dannemark, det maa jeg billige og tilstaae Jer, passer Jer efter Jeres Opførsel, rettere en Israliter, efterdi I i Gierninger følger Judas Ischariot, med Jøde-Ord og Løfter uden Opfyldelse. Er dette ikke at tage Brødet fra Børne-

32

ne, og kaste det for Hundene, at Landets egne Lauge, troe og duelige Folk skal leve i Trang og Mangel, for at befordre de Fremmedes Overdaadighed og Fraadserie? Saa længe her ikke jages efter Jøderne, er det Synd, at trænge og jage de fattige Svenne, som ere Jødernes Slaver, for at opholde Livet, Kone og Børn, svare Skatter, Huusleye og andre Udgifter. Jeg anraabe underdanigst Kiøbstædernes Magistrater, alle Øvrigheds- og Laugs-Embeder, at rette sig efter Loven: Først, at jage alle de Jøder, som bruge utilladelig og imod Land og Riger skadelig Handel; og Handel, som de aldrig har Tilladelse til, og dog ikke svarer Kongen noget derfor; men Landets egne Borger-Lauge svarer for det, som Jøderne har Fordeelen af; Jag først dem, dernæst vore Fuskere af Landets Børn, som maaskee da vil blive Staten de tienligste Borgere i alle Slags Videnskaber og Rigdoms Formeelse over Riget, og det, som er i Riget, ikke allene forbliver i Riget, men endog troelig formeres og fordobbles.